

РЕШЕНИЕ

№ 183

гр. С.З., 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., II ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

Членове: Иванела Ат. Караджова
Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева
като разгледа докладваното от Иванела Ат. Караджова Въззивно търговско дело № 20255501000496 по описа за 2025 година

Обжалвано е решение № 749/29.07.25 г. по гр.д. №86/25 г. по описа на РС-Ст.Загора, с което се отхвърля предявения от „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. ****, представлявано от П.Р.П. и М.С.Ц., против „М.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.С.З., обл.С.З., общ. С.З., ул.“****, представлявано от С.Н.М., иск за установяване на вземането за сумата 18753,03 лв., представляваща главница за цена на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. С., бул. ****, част от триетажна сграда, аб.№ 1256, за период от 01.10.2021 г. до 30.04.2023г., ведно със законната лихва от 17.10.2023г. до изплащане на вземането, сумата 4510,03 лв. представляваща мораторна лихва за период от 01.12.2021г. до 04.07.2024г., сумата 1,80лв., представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.03.2022г. до 25.07.2024 г., ведно със законната лихва от 17.10.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 0,49лв., представляваща мораторна лихва за период от 01.05.2022 г. до 04.07.2024 г., присъдени със заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 24482/05.08.2024 г. по ч.гр.д.№

42890/2024 г. по описа на РС - С., като неоснователен.

Въззивникът „Т.С.“ ЕАД, ЕИК ***** обжалва постановеното решение като моли същото да бъде отменено и да се постанови друго по същество на спора, с което да се уважи изцяло предявения иск като основателен и доказан ведно със законните последици.

В законоустановения срок е постъпил отговор на въззивна жалба от „М.“ ЕООД, ЕИК **** чрез неговия процесуален представител, в който се изразява становище, че въззивната жалба следва да се остави без уважение.

Третото лице – помагач в процеса „Д.“ ООД, гр. С., бул. ****, ЕИК **** редовно и своевременно призовано не се явява и не взема становище по спора.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност намери за установено следното:

Предмет на въззивно обжалване е постановеното от РС-Ст.Загора решение по предявен иск по 415, ал.1, т.1 от ГПК.

Ищецът „Т. - С.“ ЕАД, гр. С. твърди, че на 12.07.2024 г. депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК вх. №229655 срещу ответното дружество за сумата 23265,35 лв., от които 18753,03лв. - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м. 10.2021 г. до м. 04.2023 г., 4510,03 лв. - законна лихва за забава от 01.12.2021 г. до 04.07.2024 г., както и 1,80 лв. - представляваща сума за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.03.22 г. до 31.03.2022 г. и 0,49 лв. - законна лихва за забава за периода от 01.05.22 г. до 04.07.2024 г., като претендирал и законната лихва върху главницата до окончателното изплащане на задължението, направените по делото разноси за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. С разпореждане, постановено по ч.гр.дело №42890/2024 г. по описа на СРС, 178 състав било уважено искането му и била издадена заповед за изпълнение. В срока по чл. 414 от ГПК длъжникът депозирал възражение срещу заповедта за изпълнение, с оглед на което, със съобщение, получено от ищеца на 08.10.2024 г., съдът му указал, че може да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок. В законоустановения срок по чл. 415, ал. 1 от ГПК ищецът предявява иск за установяване на вземането си за консумирана и незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ срещу „М.“ ЕООД, като потребител на ТЕ за стопански нужди за топлоснабден имот - част от триетажна сграда, находящ се в гр. С.,

общ. „****, бул. *****, за периода м. 10.2021 г. до м. 04.2023 г., с аб.№1256/ инсталация 4000191416.

Между страните не е подписан договор за продажба на топлинна енергия . В § 1, т. 43 от ДР на Закона за енергетиката /ЗЕ, обн. ДВ. бр. 107 от 09.12.2003 г., с последна редакция ДВ., бр. 74 от 08.09.2006 г./ потребител на ТЕ за стопански нужди било физическо или юридическо лице, което купувало ТЕ с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди за стопански нужди, както и лицата на издръжка на държавния или общинския бюджет. С оглед изложеното и по силата на нормативните актове ответникът бил потребител на ТЕ и за него важало действащото за този период законодателство в областта на енергетиката. В този смисъл в чл. 149, ал. 1, т.3 ЗЕ било регламентирано, че продажбата на ТЕ за стопански нужди от топлопреносното предприятие се осъществявала на основата на писмени договори при общи условия (ОУ), които се сключвали между топлопреносното предприятие и потребителите на ТЕ за стопански нужди. Общите условия се изготвяли от ищеца и се одобрявали от ДКЕВР. С тези общи условия се регламентирали търговските взаимоотношения между потребителите на ТЕ и ищеца - правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на топлинната енергия; отговорностите при неизпълнение на задълженията и др. За процесния период в сила били ОУ за продажба на ТЕ за стопански нужди от “Т.С.” ЕАД на потребители в гр. С., одобрени с Решение № ОУ- 043/12.07.2002 г. на ДКЕВР, Решение № ОУ-013/06.03.2006 г. на ДКЕВР, както и ОУ одобрени с Решение № ОУ- 033/08.10.2007 г. на ДКЕВР, като същите били в сила от датата на решението. В глава IV от ОУ - „Заплащане на ТЕ”, чл. 40, ал. 1 бил определен редът и срокът, в който купувачите на ТЕ, в т.ч. и ответникът, били длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ, а именно: в срок до 20 число на месеца, следващ месеца на доставката, след получаване на издадена от продавача данъчна фактура. В този смисъл задължението на ответното дружество за заплащане на дължимите от него суми в размера, посочен в ежемесечно получаваните фактури, бил най-късно до 20-о число на следващия месец. С изтичането на последния ден от този срок ответникът изпадал в забава за тази сумата по фактурата - чл.86, ал.1 от ЗЗД. В случай, че ответникът имал възражение относно стойността на начислената ТЕ (сума), то всеки месец имал

регламентираната между страните и уредената от закона възможност да предяви възражение - чл.40, ал.2 от ОУ. До настоящия момент в деловодството на ищеца не било постъпвало такова възражение, за да е необходимо да бъдат преразгледани съответните начислени суми. Ищецът изпратил писмо-покана, с което ответникът бил поканен да заплати доброволно дължимата сума, както и че ако не заплати същата в 7-дневен срок от получаване на писмото, ищецът щял да пристъпи към принудителното им събиране по реда на чл.154, ал.1 от ЗЕ, с всички законни последици от това. Въпреки отправената покана плащане не било извършено, поради което на 17.10.2023 г. ищецът депозирал на основание чл. 410 от ГПК заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника, за ползвана, но незаплатена ТЕ в топлоснабдения имот за горепосочения период. В изпълнение на разпоредбата на чл. 112 г, ал. 1 от ЗЕЕЕ /чл. 138б от ЗЕ/ сградата-етажна собственост, в която се намирал имотът на ответника, сключила договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма „Д.“ ООД. Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 2 от ЗЕ сумите за ТЕ за процесния период - м.10.2021г. до м.04.2023г., били начислявани от ищцовото дружество по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния период били изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на топлинна енергия в сградата - „Д.“ ООД, на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбата на чл. 71 от Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването /издадена от министъра на енергетиката и енергийните ресурси, обн. ДВ, бр. 68 от 03.08.2004 г./. За имота на ответника били издадени изравнителни сметки /индивидуални справки/, от които се установявало, че сумите за топлинна енергия за имота на ответника били начислени по действителен разход на уредите за дялово разпределение, инсталирани на отоплителните тела в имота. Ищецът моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на „М.“ ЕООД, че дължи на „Т.С.“ ЕАД сума за консумирана топлинна енергия в общ размер на 18753,03 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.10.2021г. до м.04.2023г., 4510,03лв. - законна лихва за забава от 01.12.2021г. до 04.07.2024г., както и 1,80лв.- представляваща сума за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.03.2022г. до 31.03.2022г. и 0,49 лв. - законна лихва за забава за периода от 01.05.2022г. до 04.07.2024г., ведно със законната лихва от 17.10.2023г. датата на депозиране на заявление за

издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК вх. №289675 до окончателното изплащане на сумите. Претендира направените съдебни разноси и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „М.“ ЕООД, гр. С.З. оспорва изцяло исковата молба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Ответникът не бил в договорни отношения с „Т.С.“. Ответникът придобил имота от съдия-изпълнител и при проверка установил, че имотът никога не бил топлоснабдяван, като имал за целта изградена собствена система за отопление, в която предишният собственик на имота инвестирал. Възражава да бъде обявен по презумпция за абонат на Т., тъй като такъв се ставало само след подписване на договор. В този смисъл ищецът превратно тълкувал разпоредбата на чл.149, ал.1, т.3 от ЗЕ. Абсолютно неоснователно било позоваването на ОУ в исковата молба, тъй като ответникът можел да бъде адресат на разпоредби в ОУ само ако ги бил приел и се бил съгласил с тях. Имотът от неговото придобиване до настоящия момент не се използвал. Посоченото лице в исковата молба Кирил Йорданов Атанасов не бил нито служител на ответника, нито упълномощено лице. Не било ясно на какво основание приел покана за плащане на някаква сума. Това лице не било познато на ответника и неговите действия по никакъв начин не могли да ангажират ответното дружество. Претендираните от ищеца суми били недължими, тъй като от момента на придобиването до настоящия момент на ответника не била доставяна топлинна енергия.

Третото лице-помагач на страната на ищеца „Д.“ ООД, гр. С. не взема становище по предявения иск.

Настоящата инстанция, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното:

Видно от приложеното ч.гр.д.№ 42890/2024 г. по описа на РС - С., съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 24482/05.08.2024 г. за сумата 18753,03 лв., представляваща главница за цена на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. С., бул. *****, част от триетажна сграда, аб. № 1256, за период от 01.10.2021 г. до 30.04.2023г., ведно със законната лихва от 17.10.2023г. до изплащане на вземането, сумата 4510,03 лв. представляваща мораторна лихва за период от 01.12.2021г. до 04.07.2024г., сумата 1,80лв., представляваща главница за цена

на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.03.2022г. до 25.07.2024 г., ведно със законната лихва от 17.10.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 0,49лв. , представляваща мораторна лихва за период от 01.05.2022 г. до 04.07.2024 г. В срока по чл.414, ал.2 от ГПК е постъпило възражение от длъжника и в срока по чл.415, ал.4 от ГПК е подадена настоящата искова молба.

По делото не е спорно, че ответникът е придобил процесния имот, находящ се в гр. С., бул. *****, представляващ част от триетажна сграда, чрез публична продажба, като постановлението за възлагане е влязло в сила на 13.10.2021 г. /л.39 - 44 от гр.д. № 62288/2024 г. по описа на РС - С./.

Не се спори, че ищецът няма писмен договор за доставка на топлинна енергия с ответника. По делото е приложена покана от ищеца до ответника, в която последният е поканен да попълни комплект във връзка със сключване на писмен договор за доставка на топлинна енергия. Обоснован е извода, че предвид липсата на отбелязване за съдържанието на пратката, не може да се приеме, че изявленията на дружеството ищец са достигнали до знанието на ответника. Съгласно чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ продажбата на топлинна енергия се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди. Съгласно разпоредбата на § 1, т. 33а от ДР на ЗЕ "небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

Следва да се направи извода, че за да са налице отношения на покупко-продажба на топлоенергия за небитови нужди е необходимо между страните да се сключи писмен договор. В този смисъл са и представените по делото Общи условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди, чл. 1, ал. 2, от които предвижда, че продажбата на топлинна енергия от „Т.С.“ ЕАД на потребители на топлинна енергия за стопански нужди се извършва въз основа на писмен договор с всеки купувач.

Действително в конкретиката на този казус претенцията на ищеца се основава на твърдение за реализирано неоснователно обогатяване от ответника, тъй като между страните не е сключен договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди.

Ищецът следва да установи обедняването си в размер на стойността на доставената в имота на ответника през исковия период топлинна енергия , обогатяването на ответника чрез потребяването на тази енергия и спестяването на разходи за това, както и наличието на връзка между обогатяването и обедняването, изразяваща се в това, че топлинната енергия е ползвана от ответника при липсата на валидно основание за това имуществено разместване в отношенията между двете страни.

В хода на производството пред първоинстанционния съд е назначена съдебно-техническа експертиза . От експертното заключение се установява, че по делото липсват първичните записи за отчети на общия топломер в сградата за процесния период. В представената от ищеца таблица няма данни за действителния топломер с неговия сериен номер, като в самата таблица е отбелязано, че блоковата абонатна станция не е собственост на „Топлофикация С.“ ЕАД. Няма представени данни и от уреди за дялово разпределение на топлинна енергия през процесния период за имота на ответника. Според вещото лице при липса на първични записи с подписите на клиента при отчитането може да се счита, че данните са били прогнозни. Няма представени данни от „Т.С.“ ЕАД общ топломер, монтиран в абонатна станция, намираща се в имота на ответника на пресечката на бул. ”Княз Дондуков Корсаков” и бул. „Васил Левски”, да е преминал първоначална проверка. Относно анализа на експертните изводи настоящата инстанция на осн.чл.282 ГПК препраща към мотивите на решението на районния съд.

Редовното водене на счетоводството от гледна точка на първичната счетоводна документация е оспорено от ответника. Не може да се приеме за доказано, че ищецът е установил по делото основанието, на което е извършено осчетоводяването на дължимите от ответника суми, респ. че е доказал, че счетоводните записвания са извършени на базата на годна документация, противопоставима на ответника. Липсват доказателства, от които да се установява, че през исковия период в имота на ответника реално е била доставена топлинна енергия от ищеца. Не е установено дали средството за измерване, монтирано в абонатната станция, е преминало съответната проверка, респ. че топлинната енергия, доставяна в сградата, е измервана от технически изправно средство за търговско измерване. Липсват доказателства дали в имота на ответника е бил монтиран уред за измерване, както и за начина, по който е извършено дяловото разпределение, поради което не може

да се установи дали са спазени нормативните изисквания за това.

Назначена е и съдебно-техническата експертиза .От експертното заключение следва извода,че претендираната цена на доставената топлинна енергия е определена, без да е извършен реален отчет. В сградата на ответника липсва абонатна станция на „Т.С.“ ЕАД, поради което обективно не е възможно да бъде извършена твърдяната доставка на топлинна енергия от страна на ищеца.

Предвид основателността на иска по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД, е необходимо ищецът да проведе пълно и главно доказване, че насрещната страна е ползвала топлинна енергия и нейното количество, т.е. трябва да се установи реално потребеното количество топлинна енергия след отчет на уредите за дялово разпределение. В случая този релевантен факт не е установен. При така установените обстоятелства се налага изводът, че не са налице елементите от фактическия състав на неоснователното обогатяване.

Следва да се направи извода,че предявения иск е неоснователен. С оглед неоснователността на главния иск се явяват неоснователни и акцесорните искове.Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено, а виззивната жалба като неоснователна следва да се остави без уважение.

По отношение на възражението на въззивника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на въззиваемия съдът намира същото за неоснователно.Наредбата за възнаграждения на адвокатската работа определя само рамките на възнагражденията на адвоката.Съдът дори при направено възражение за прекомерност не е обвързан от същата.С оглед конкретиката на спора настоящата инстанция намира,че следва в полза на въззиваемия да се присъди сумата 2024,72 евро –разноски в производството.

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 749/29.07.25 г. по гр.д. №86/25 г. по описа на РС-Ст.Загора .

ОСЪЖДА „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. ****, представлявано от П.Р.П. и М.С.Ц. **ДА ЗАПЛАТИ** на „М.“ ЕООД,

ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.С.З., обл.С.З., общ. С.З., ул.“****”, представлявано от С.Н.М. сумата 2024,72 евро –разноски в настоящото производство .

Делото е разгледано и решено с участието на „Д.“ ООД, гр. С., бул. ****, ЕИК ****, в качеството на трето лице-помагач на страната на ищеца.

Решението е окончателно не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____